

HISTORYJKA OBRAZKOWA

Podstawą zrozumienia historyjki jest ustalenie w czasie kolejności przyczyn i skutków faktów przedstawionych na obrazkach.

Rozwijanie takich czynności umysłowych jak:

- Spostrzeganie
- Porównywanie
- Wnioskowanie
- Globalne ujmowanie treści

Mowa umożliwia dzieciom wykonywanie i rozwijanie tych czynności.

SPOSOBY OMAWIANIA HISTORYJKI OBRAZKOWEJ

Rozmowa nt. historyjki obrazkowej może być prowadzona w różny sposób w zależności od postawionego celu.

Cel:

- Kształcenie tzw. mowy wiązanej
- Układanie faktów w kolejności (pojęcia **NAJPIERW, POTEM, CO SIĘ W KOŃCU STAŁO...**)
- Wzbogacanie słownictwa
- Nauka umiejętności wyrażania
 - stosunków między elementami treści hist. obrazkowej
 - stosunków między faktami, wydarzeniami. To już prowadzi do umiejętności budowania komunikatywnych konstrukcji składniowych: **zdań pojedynczych, złożonych, wielocłonowych.**

Stopień trudności:

Dzieci młodsze 3-4l.

- **2-3** obrazki
- Różnice łatwe do wychwycenia wzrokiem
- Bliskie następstwo faktów
- Wdrażać do ułożenia w kolejności obrazków i wypowiedzenia kilku słów o każdym.
- Stosować obrazki, na których na pierwszym planie odtworzona jest treść, natomiast tło i drugi plan są ubogie

Im młodsze dziecko, tym trudniej mu wiązać w całość wiele faktów.

Dzieci starsze (5-6 l.)

- Serie obrazków od 2-8
- Bardziej skomplikowane związki przyczynowo - skutkowe
- Bardziej odległe następstwo w czasie
- Stopień trudności bardziej złożony (np. można pokazać pierwszy i ostatni obrazek lub zacząć od ostatniego....)

SPOSÓB I

Dzieci młodsze:

1. Opowiadamy dzieciom bajkę nt. historyjki obrazkowej.
2. Wykładamy wszystkie obrazki i proponujemy ułożyć je wg. kolejności, prowadząc w związku z tym rozmowę.
Pracę tę może wykonywać 1 dziecko, inne poprawiają, motywując układ treści.

Dzieci starsze:

1. Dzieciom 6- letnim polecamy ułożyć historyjkę bez uprzedniego wysłuchania treści.
2. Następnie prowadzi się rozmowę z dziećmi, w której motywują one kolejność ułożonych obrazków.

SPOSÓB II

Dzieci młodsze:

1. Kolejno pokazujemy dzieciom obrazki i omawiamy je wspólnie, snując przypuszczenia, co będzie dalej.
2. Sprawdzamy nasze domysły, ukazując następny obrazek
3. Można porównać różnice występujące na obrazkach./komentuje dorosły lub zadaje naprowadzające pytania/
4. Na zakończenie można opowiedzieć dzieciom całą historyjkę jeszcze raz.
5. Dzieci próbują same opowiadać.
6. Dzieci próbują jeszcze raz ułożyć kolejno obrazki i następnie opowiedzieć o nich kilka słów.

Dzieci starsze:

1. Kolejno pokazujemy dzieciom obrazki i omawiamy je wspólnie, snując przypuszczenia, co będzie dalej.
2. Sprawdzamy nasze domysły, ukazując następny obrazek.
3. Można porównać różnice występujące na obrazkach./ komentują dzieci/
4. Na zakończenie dzieci opowiadają historyjkę, patrzą na obrazki.
5. Wersja trudniejsza: dzieci mogą przyjrzeć się jeszcze raz kolejności obrazków, następnie opowiadać nie patrząc na nie.

SPOSÓB III

Dzieci starsze:

1. Pokazać pierwszy i ostatni obrazek.
2. Dzieci same wymyślają bieg zdarzeń.

SPOSÓB IV

Dzieci starsze:

1. Omawianie historyjki obrazkowej , poczynając od ostatniego fragmentu.
2. W tym wypadku wykładamy wszystkie obrazki - bez uporządkowanego układu.
3. Ostatni omawiamy wspólnie z dziećmi.
4. Proponujemy im wybrać odpowiedni obrazek, stanowiący bezpośrednią przyczynę omawianego faktu.
5. Na zakończenie opowiadają całość historyjki od początku do końca.

SPOSÓB V

ROZMOWY Z DZIEĆMI PROWADZONE BEZ EKSPONATU:

- Opierają się na uprzednich przeżyciach dzieci i ich doświadczeniach
- Zmierzają do rozszerzenia ich wiedzy, zainteresowań, do wyjaśnienia przyczyn zjawisk.
- Nawet 3 - latki wymagają czasem takich rozmów, jakkolwiek dopiero 5- 6 - latki mogą z nich w sposób wartościowy korzystać.

Jakie wartości ma taka rozmowa?:

Dzieci młodsze:

- Aktywizuje pamięć dzieci
- Powoduje ponowne przeżywanie różnych sytuacji (tym razem w wyobraźni)
- Daje możliwość wypowiedzania się (choćby nieudolnego)
- Wdraża do wzajemnego porozumiewania się słowem

Dzieci starsze:

- Aktywizują wyobraźnię dzieci
- Pobudzają do poszukiwań, do działania, do prób i sprawdzania

Rola rozmów:

- Duża w kształtowaniu społecznej mowy dzieci
- Rozwijają umiejętności słuchania rozmówców
- Nawiązują do wypowiedzi rozmówców
- Wyrabiają dążenie do komunikowania się za pomocą słowa
- Aktywizują procesy poznawcze
- Uczą słuchać i pojmować słowa rozmówców
- Uczą selekcjonować wspomnienia i doświadczenia
- Uczą wyprowadzania nowych wniosków

Opracowanie na podst.:

"Rozwijamy mowę i myślenie dziecka przedszkolnego", H. Mystkowska

Przydatny linki:

1. <https://www.superkid.pl/dla-dzieci>

2. <https://eduzabawy.com/uloz-historyjke-obrazkowa/>

Proponowane historyjki:

- a. „Czyje dziecko?” (4 elementy)
- b. „Maj” (5 elementów)
- c. „Deszcz” (6 elementów)
- d. „Codzienne obowiązki” (8 elementów)

3. Wydrukuj, potnij na 4 części, zastanów się z dzieckiem, jaka jest kolejność obrazków, następnie dziecko samo układa, na końcu daj dziecku do pokolorowania:

<https://cloud2t.edupage.org/cloud/historyjka-obrazkowa-1.pdf?z%3Agx2LJIC1e8uwFnZyFrqbuPhtwxGpg5fpqPy%2BVut0P6oG3hZ6jeEcVAWtSQIEnR7>

